

Kap. 3. Såfremt sagsøgte i så fald ved dommen tilpligtes helt eller delvis at efterkomme den af sagsøgeren nedlagte påstand, vil sagen dog på hans begæring efter retsformandens bestemmelse kunne genoptages, såfremt han over for retsformanden godtgør, at han har haft lovligt forfald, og han snarest muligt efter at være blevet i stand til at møde i retten fremsætter sådan begæring.

Tilladelse til genoptagelse bør dog kun meddeles, såfremt han over for retsformanden fremsætter indsigelser, der kan være af betydning ved bedømmelsen af sagen.

Begæring om genoptagelse må fremsættes snarest muligt og senest ti måneder efter retsmødets afholdelse.

§ 12.

Retsmødet indledes med, at retsformanden afæsker sagsøgeren og sagsøgte oplysninger om deres fulde navn og fødselsdag.

§ 13.

Retsformanden oplæser derefter stævningen og opfordrer sagsøgte til at udtale sig herom.

Det påhviler retsformanden under domsforhandlingen at vejlede parterne med hensyn til deres påstande — herunder også udvidelse eller indskrænkning af disse — og med hensyn til de anbringender og bevismidler, der kan påberåbes.

Såfremt sagsøgte ikke rejser indsigelse mod sagsøgerens påstand, eller såfremt parterne senere forliges, foretages der tilførsel herom til retsbogen.

Et inden retten indgået forlig har samme virkning som grundlag for fuldbyrdelse som en retskraftig dom.

§ 14.

Rettens formand foretager i det omfang, det efter rettens skøn er af betydning til sagens oplysning, afhøring af parter og vidner.

Doms mændene og parterne er berettiget til at stille yderligere spørgsmål.

Med hensyn til afhøring af parter finder bestemmelserne i kapitel 2 §§ 18 og 20 tilsvarende anvendelse.

Når en part ikke svarer på de ham stillede spørgsmål, eller svaret ikke har tilstrækkelig bestemthed, kan retten fortolke tavsheden eller ubestemtheden på den for modparten gunstigste måde og navnlig lægge dennes fremstilling til grund for påkendelsen.

§ 15.

Rettens formand træffer bestemmelse om, i hvilken rækkefølge afhøringen skal foretages. Retten afgør, om anden bevisførelse, såsom fremlæggelse af dokumenter eller ting, besigtigelse ved rettens medlemmer, indhentelse af sagkyndige udtalelser og lignende, skal finde sted.

§ 16.

Retten kan, når det skønnes nødvendigt, udsætte sagens behandling til tilvejebringelse af yderligere oplysninger eller beviser.

En begæring fra en af parterne om sådan udsættelse bør, medmindre det er åbenlyst, at de ønskede oplysninger eller den ønskede bevisførelse er uden betydning, altid imødekommes, såfremt begæringen skyldes en af modparten foranlediget bevisførelse, hvorom den pågældende ikke i tide forinden retsmødets afholdelse har været underrettet.

I andre tilfælde bør begæringen kun imødekommes, såfremt modparten uden betydeligt tidsspilde eller omkostninger vil kunne give møde ved sagens fortsatte be-